

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **S. M.**
zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům
sídlem Kovářská 4, Praha 9

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem poštovní schránka 21/OAM, Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2019, č. j. MV-149565-3/OAM-2019

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že řízení zastavil dle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále též jen „zákon o azylu“). Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že jde v pořadí o třetí žádost žalobce, přičemž oproti předchozím správním řízením neshledal správní orgán podstatnou změnu okolností, a proto řízení zastavil.

II. Obsah žaloby

- Žalobce namítal, že v průběhu správního řízení nebyl uskutečněn pohovor, v průběhu kterého by žalovaný mohl zjistit změnu okolností. Dále uvedl, že s přítelkyní (státní příslušnost Ukrajina) má společnou dceru (narozenou v ČR 2019). Přítelkyně i dcera rovněž žádají o azyl; pobývají v přijímacím středisku Zastávka u Brna. Žalobce v žalobě tvrdil, že sestra jeho přítelkyně dobrovolně bojuje v konfliktu na Ukrajině a patří k nacionalistické organizaci Právý sektor. Tato organizace je podle zákona Ruské federace zakázána a považována za teroristickou skupinu. Žalobce se proto nemůže s přítelkyní a dcerou vrátit do vlasti, protože pro příbuzenské vztahy s její sestrou by byli v Rusku spojováni s terorismem. Na Ukrajinu se vrátit rovněž nemohou, neboť jim tam vyhrožují smrtí.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

- Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobce neuvedl ve své další opakované žádosti žádné nové skutečnosti; pouze, že o mezinárodní ochranu žádá. Ani správní orgán po posouzení důvodů a následném porovnání s jeho tvrzeními neshledal takové změny okolností jeho případu, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by byl v zemi původu vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy ve smyslu zákona o azylu. Při své druhé žádosti o mezinárodní ochranu dne 24. 5. 2017 uvedl žalobce jako důvody jejího podání, že má astma, protože v Rusku je špatná ekologická situace a je tam znečištěný vzduch. Dále uvedl, že pro své onemocnění nemohl jít na vojnu a v Rusku platí, kdo neabsolvoval vojenskou službu, nemůže dostat dobrou práci ve státním sektoru. Tvrdil, že pro svůj zdravotní stav ho těžko někdo zaměstná a nebude mít tak možnost se uživit.
- K námitce žalobce se žalovaný vyjádřil tak, že pohovor s žalobcem nebyl proveden, neboť šlo o opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a správní orgán neshledal nezbytnost provedení pohovoru ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobce neuvedl žádné skutečnosti a okolnosti, které by souvisely s důvody stanovenými zákonem o azylu, a pro které by se měl obávat návratu do vlasti a žádat o mezinárodní ochranu. Podle názoru správního orgánu ani v žalobě proti napadenému usnesení nelze popisovanou rodinnou situaci bez dalšího označit za pronásledování ve smyslu zákona o azylu.
- Žalovaný poukázal na to, že žalobce je t.č. ve výkonu trestu ve Věznici Odolov. Odsouzen byl za nelegální pobyt, předtím byl několikrát správně vyhoštěn. Jeho přítelkyně O. C. měla také správní vyhoštění, a to v roce 2015 na tři roky. Dne 30. 8. 2019 podala žádost o udělení mezinárodní ochrany, která byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, protože bylo objasněno, že jmenovaná přicházela z bezpečné země původu. Proti tomuto rozhodnutí podala dne 5. 11. 2019 žalobu ke Krajskému soudu v Brně, tentokrát i jako zákonný zástupce společné dcery s žalobcem.
- Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

- Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního,

ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) Učinil tak bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s.

8. Z obsahu předloženého správního spisu vyplývá, že žalobce je na území České republiky od 4. 12. 2008. Svou **první žádost** o udělení mezinárodní ochrany podal 18. 2. 2015; k dotazu čeho se obává v případě návratu do vlasti uvedl: „Nevím, nebyl jsem tam 7 let“. K žádosti doplnil, že žádá o azyl ze zdravotních důvodů, protože má bronchiální astma a v jeho městě je špatná ekologie. V ČR je čistý vzduch, a proto tu nemá problémy. V případě návratu do vlasti se obává, že se mu zhorší zdravotní stav. O žádosti bylo vedeno správní řízení pod č.j. OAM-30/LE-BE02-ZA04-2015; mezinárodní ochrana nebyla udělena (rozhodnutí nabylo právní moci 14. 5. 2015). **Druhou žádost** o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 26. 5. 2017 s odůvodněním, že žádá o azyl kvůli astmatu, protože v Rusku je špatná ekologická situace. Kvůli nemoci nemohl na vojnu a tím pádem ani sehnat dobrou práci. O žádosti bylo vedeno správní řízení pod č.j. OAM-86/LE-LE05-LE05-2017; mezinárodní ochrana nebyla udělena (rozhodnutí nabylo právní moci 28. 6. 2017). **Třetí (aktuálně projednávanou) žádost** žalobce podal dne 22. 10. 2020. Do žádosti uvedl své jméno a sdělení, že „žádá o mezinárodní ochranu v České republice“.
9. Správní spis obsahuje dále Informace MZV ČR ze dne 10. 4. 2019 – Ruská federace (Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí), Informace MZV USA ze dne 13. 3. 2019 – Zpráva o dodržování lidských práv v roce 2018, Informace OAMP ze dne 14. 8. 2019 – Bezpečnostní a politická situace v zemi.
10. Dne 29. 10. 2019 vydal žalovaný usnesení o zastavení řízení dle § 11a odst. 3 zákona o azylu.
11. Dle ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu platí, že podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14a, ministerstvo řízení usnesením zastaví.
12. Žalobce uplatnil prakticky jediný žalobní bod, a to skutečnost, že nedošlo k pohovoru před správním orgánem, během něhož by měl žalovaný seznat změnu okolností. V žalobě žalobce dále uvedl skutečnosti, které ve své žádosti nespecifikoval, totiž napojení sestry jeho přítelkyně na boje na Ukrajině, čímž chtěl poukázat na svoji vlastní diskreditaci před státními orgány ve své zemi původu. Pokud žalobce tyto důvody považoval za natolik zásadní, že odůvodňují vyhovění jeho žádosti, nebylo důvodu, aby je neuvedl rovnou v žádosti či kdykoli později před rozhodnutím správního orgánu.
13. Žalobce žádal o mezinárodní ochranu potřetí, měl si tedy být vědom, že důvody má sdělit bezodkladně. Ostatně i z § 23 odst. 2 písm. b) zákona o azylu plyne, že pohovor se neprovádí, byla-li podána opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany; v takovém případě žalovaný umožní žadateli sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany písemně nebo jiným vhodným způsobem. Vzhledem k tomu, že žalobce podal žádost již potřetí, si mohl a měl být vědom, že „nové“ důvody, pro které žádá o mezinárodní

ochranu, bylo – v jeho specifické situaci – třeba sdělit již v samotné žádosti (srov. usnesení NSS č. j. 10 Azs 448/2019 - 34 ze dne 2. 6. 2020).

14. Nedůvodné je proto tvrzení, že žalovaný nemohl zjistit skutkový stav dostatečně, pokud neprovedl pohovor se žalobcem. Jestliže žalobce neuvedl nové skutečnosti, zabýval se žalovaný pouze tím, zda se nové skutečnosti objevily nad rámec chybějících tvrzení žalobce (§ 11a odst. 1 zákona o azylu), tj. zda nějaké nové skutečnosti zjistil žalovaný z vlastní činnosti, typicky ze zpráv o zemi původu. Tímto postupem žalovaný tedy mohl posoudit žádost (resp. její přípustnost) řádně. V souzené věci tedy žalobce nepochybně neuvedl nové skutečnosti, které by zakládaly přípustnost jeho další opakované žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný nebyl povinen jej vyzývat k doplnění tvrzení o těchto skutečnostech a žalobce měl vědět, že žalovaný o takto formulované žádosti rozhodne rychle, jen na základě vlastních zjištění o zemi původu. Řízení před žalovaným tedy netrpí vadami, které by měly vliv na zákonnost jeho rozhodnutí.
15. Soud uzavírá, že bylo zjištěno, že se jedná o opakovanou žádost žalobce o mezinárodní ochranu, přičemž ze žádosti nebylo možné důvodně se domnívat, že by žalobci hrozila vážná újma či byl vystaven pronásledování. Z podkladů k zemi původu bylo zároveň správním orgánem ověřeno, že ani ohledně politické a bezpečnostní situace v Ruské federaci, a to ani ve vztahu k žalobci nedošlo k žádným závažnějším změnám oproti době, kdy žalovaný rozhodoval ve věci žalobce meritorně, a proto bylo správně rozhodnuto v souladu s § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb. o tom, že bylo řízení zastaveno.

V. Závěr a náklady řízení

16. S ohledem na vše shora uvedené dospěl krajský soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
17. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 5. listopadu 2020

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně